

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Agathon abbe clxxv

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](#)

De sancto

predictum testamentū ad ipsum detulit. Qd ille accipies voluit illud scindere. Magistrianus autē eius pedibus p̄uolur⁹. rogauit ne hoc ficeret: q̄ caput eius p̄cideref. Lui arseni⁹. Prius mortu⁹ sum q̄ ille. Ipse igit̄ cū modo mortuus sit quō me fecit heredem. Et remisit testamentū nichil accipere volens. Quadā vice facta est vox ad eū dicens. Veni t̄ oīdam tibi opa boīm. Et eduxit cū in quēdā locū. oīditq̄ ei ethiopē incidentē ligna t̄ faciente sarcinā grandē quā portare nō poterat. Deinde iterū ligna incidebat t̄ ad sarcinā addēbat. t̄ hoc faciebat diutius. Oīditq̄ ei rursum hominē baurientē aquā de lacu t̄ effundentem a quā in cisternā prusam q̄ aquā refundebat in lacū t̄ ipsā cisternā implere volentē. Et oīdit ei iterū templū. t̄ duos viros sedētes in equis portantes lignū transuersum. Violentes autē introire in templū nō poterāt: eo q̄ lignū in transuerso portarēt. Et exposuit dices. Hi sūt q̄ portat quasi iugū iustitiae cū supbia. t̄ nō humiliatur. ppter qđ remanēt foris a regno dei. Qui ligna incidit. homo est in peccatis multis. t̄ pro eo vt agat p̄ enitentia non subtrahit de peccatis. sed addit iniqtates iniqtatib⁹. Qui autē aquā baurit bō est bona opa facies. Sed q̄ cū eis sūt permixta mala perdir bona opa sua. Vespere sabbati veniēt die dñico reliquēbar p̄ se sole. t̄ extēdebat man⁹ suas ad celum donec manē die dñicosol ascendens faciem eius illustrabat. t̄ sic residebat. Hec in vita patrū.

De scō agathon abate. clxxv. A

Agathon

Agathon abbas p̄ trienniū lapidē in os suū mittebat donec taciturnitatē disceret. Alius quoq̄ frater cū intrasset p̄gregatiōnem dixit intra se. Tu t̄ asinus vñū eslo. Sicut ergo asinus vapulat t̄ nō loquit. iniuriā patif. et non respondet. sic et tu. Alius quoq̄ frater a mensa expulsus nichil respondit. Postmodū sup hoc interrogatus ait. Posui in corde meo q̄ equalis sim cani. qui cum sectak foras egredit. Interrogatus agathon q̄ virtus plus haberet laboris r̄ndit. Puto non esse talem labore qualem orare deū. Nam inimici eius semp laborant et orōnes sincerrumpe. Nā in ceteris laboribus bō aliquā requiem possidet. orator autē op̄ habet magni certamis. Interrogatus agathon a quodam fratre quomō cū fratribus habitarē deberet. ait. Sicut in p̄ima die t̄ nō assumas fiduciā. Non ē cūm peior passio q̄ fiducia genitrix est cūm oīm passionū. Dixit itez. Iracundus si mortuos susciter nō placet alicui vel deo ppter iracundiā suam. frater quidā iracundū intra se ait. Si solus habitarē. ad irā non ita cito moueret. Quadā autē vice cum vrcolū aqua impleret. versatus est. Secūdo impleuit et itez versat⁹ est. Tercio impleuit et versat⁹ est. Qui cōmotus fure re fregit vasculū. In se autem reuersus cognovit quia ab eodem demone iracundie sit illusus. t̄ dixit. Ecce solus sum. et tñ ira me vicit. Reuertar ego in p̄gregationem. quia vbiq̄ labo. et vbiq̄ pacientia et adiutorio dei opus est. Econtra erant duī frēs qui multis annis inuicem cōuersantes nunq̄ ad iracundiam poterant. puocari. Quadā vice dirit vñus alteri. faciam⁹ t̄ nos litem sicut homines de mundo faciunt. Et ille respondit. Nescio qualiter fiat lis. Et dixit frater. Pond in medio laterculū et dico meū est. Tu autē dic nō. sed meū est. t̄ inde fiet litis iniciū. Posita est ergo testa i medio. Dixit vñus meū est hoc. et alter dixit. non. sed meū est. Et ille respondit. Etiam tuū est. Tolle ergo et vade. Et discesserūt: nec inter se p̄tendere potuerūt. Erat autē abbas agathon sapiens ad intelligendum. impiger ad labo; andum. parcus in cibo atq̄ vestimento. Dixit autē. Scdm voluntatē meā nunq̄ dormiū retinens in corde aduersus quenq̄ dolorem. Nec dimisi dormire alium hñtem aduersum me aliquid. Moriturus quoq̄ agathon tribus diebus mansit immobilis agros tenens oculos. Qui cum pulsaretur a fratribus r̄ndit. In p̄spectu divini iudicij assisto. Dicunt ei. Et tu times. Et ille. In custodiendis mādatis dei virtute qua potui labo; qui sed homōsum. t̄ nescio vñū placherunt.

De sancto

opera mea dñs. Dicunt ei. Et non p̄ fidis de operis
bus tuis q̄ scdm deum sunt. Et ille. Non presumo
donec venero ante illum. Alter eñ sunt iudicia
dei. et aliter iudicia hominū. Cū autē eñ adhuc in
terrogare vellent. Ait. Ostendite charitatē. et no
lite metū loqui: q̄ occupatus sum. Quo dicto. sta
tim sp̄n cum gaudio emisit. Videbant eñ cum col
ligentem sp̄n quēadmodū si quis salutem amicos
suos dilectos. hec in vita patrum.

Be sancto barlaam clxxvi. A

B Arlaam cuius historiæ iobes damascenus
diligenti studio compilavit. operante in eo
diuina grā sanctum iosaphat regem ad fi
dem puerit. Et enī cum yniuersa india xpianis
et monachis plena esset. surrexit rex quidā prepo
tens nomine auennir qui xpianos et p̄cipue mo
nachos plurimū p̄sequebatur. Accidit autē ut qui
dam regis amicus et in palacio suo primū diuina
commonie grā regiam aulam relinquere. et mo
nasticū ordinē introire. Qd rex audiēs pre ira in
saniens eum per queq̄ deserta inquiret fecit. et vir
inuenientum ad se adduci mādauit. Videntq̄ eū vil
tunica cooptum et fame maceratum: qui splendidis
vestimentis ornabatur. et multis diuitijs affluere
p̄suerat. Dixit ei. O stulte ac mētis perdite. cur
honorem in ptumelias commurasti. et te ludū pue
rox fecisti. Eui ille. Si huius a me rationē audire
desideras: inimicos tuos pcula te abiicias. Rege
autem qui essent hmōi inimici querente. ait. Ira

Barlaam

et p̄cupiscentia. hec enim inpediunt ne veritas vi
deatur. Absideant autē ad audientiam dicendoz.
prudētia et equitas. Eui rex. fiat ut loqueris. Et
ille. In sapientes ea que sunt despiciunt quasi non
sunt. ea vero que non sunt quasi sunt: app̄iebēdere
moliūtur. Qui autē non gustauerit eoꝝ que sunt
bulcedinē. non poterit eoꝝ que nō sunt addiscere
veritatem. Multa autē illo de mysterio incarnatio
nis et fidei p̄sequente. Rer air. Nisi tibi in prin
cipio promissem q̄ de medio p̄silij iram remoues
rem. nunc vtq̄ igni tuas carnes traderē. Surge
igitur et fugē ex oculis meis ne ultra te videam:
et male te perdam. Vir autē dei tristis abscessit eo
et martiriū perpessus non esset. Interea dum
rer liberos non haberet. puer ei pulcerim⁹ na
scitur: et iosephat appellatur. Longagatē autē re
ge infinitā multitudinē ut dijs pro ortu pueri im
molarēt. quinquaginta quinq̄ astrologos puca
uit: a quibus quid futurū esset filio suo diligenter
quesiuit. Eunctis autē respondentib⁹ cum magnū
in potentia et diuitijs futurū. unus sapiētor ex ip
sis dixit. Puer iste qui nat⁹ est tibi o rex nō in tuo
erit regno: sed in alio incōparabilē meliori. Nam
illius quam persequeris christiane religionis ve
stimo futurus est cultoꝝ. Hoc autē nō a semelipso
sed a deo inspirāte dixit. Audiēs hoc rex et pluri
mum expauescens. in ciuitate seu sum palaciū spe
ciosissimū p̄strui fecit. et ibi puerū ad habitandum
posuit. ibiq̄ secū iuuenes pulcerimos collocauit
precipiēs ill⁹. ut nec mortē nec senectutē. nec infir
mitatē vel paupertatē. nec aliquid qđ posset sibi
afferre tristiciā ei nominarēt sed omnia iocunda ei
proponerēt. quatenus mens eius leticijs occupa
ta nil de futuris cogitare posset. Si quē vero mi
nistrantū infirmari p̄tingeret. hunc protinus rex
precipiebat eūcī. et aliū loco eius in columē subi
gari. Precepitq; ne sibi de xpo aliquā facerēt mē
tionem. **E**odem tpe erat cū rege vir quidā
christianissim⁹ sed occultus: qui inter nobiles re
gis principes prim⁹ erat. Hic cum aliquā cum rege
ad venandum iuisset. hominē quendā pauperem
pedem lesum a bestia bñrem. et in terra iacentem
inuenit. a quo rogarat: si suscipe debeat: qđ sibi in
aliquo foris p̄dēsse posset. Eui miles dixit. Ego
quidem te libenter suscipio: sed in quo vrlis in
ueniaris ignoro. Et ille dixit. Ego sum bñm me
dicus verboꝝ. Si enim aliquis in verbis ledatur:
p̄gruam scio adhibere medelam. Miles autē qđ il
le dicebat p̄ nichilo computauit. propter deum
in ipsum suscipiens eius curam egit. Viri autē qui